

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΓΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΠΡΟΣΗΛΩΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ἢ ΣΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑ;

Αναστασίου Γιαννουλάτου, Αρχιεπισκόπου Τυράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας

«Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἕλθειν πρὸς τὸν Ἰησοῦν»

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 2 Λ Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ 2015

✿ Μνήμη Τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος
καὶ ἀποστόλου Στεφάνου.

✿ Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις (1690).

ΠΡΟΣΗΛΩΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ἢ ΣΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑ;

«Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ
ὔδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν»

Μια χαρακτηριστικὴ ἐναλλακὴ τόλμης καὶ φόβου, ἐμπιστοσύνης
καὶ δισταγμοῦ παρουσιάζει ἡ περιπέτεια τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, τὴν
οποία περιγράφει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο. Πρόκειται γιὰ μια ψυχολο-
γία τυπικὰ ἀνθρώπινη, ποὺ μας βοηθεῖ νὰ κατανοήσουμε κι ἐμεῖς
κάτι περισσότερο ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μας προσωπικὴ περιπέτεια.

Διάλογος ἐμπιστοσύνης μὲ τὸν Χριστό.

Τὸ πρῶτο μέρος τῆς ἱστορίας, εἶναι μιὰ φάσις ἀυθόρμητης πί-
στεως. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος, πλημμυρισμένος ἀπὸ ἀφοσίωσι
κι ἐμπιστοσύνη, ζητάει νὰ ἐρθῆ ὅσο τὸ δυνατό συντομώτερα
κοντὰ στὸν Χριστό. «Κύριε, ἀν εἶσαι Σὺ, τότε δώσε μου διαταγὴ νὰ
ἐρθῶ κοντὰ Σοῦ, πάνω στα νερά». Πόσο τὸν εἶχε ἐπιθυμήσει μέσα
στὴ θύελλα! Ἡ σκέψις τοῦ Πέτρου ἦταν ἐπίμονα ὄραμα ἐπὶ τὸν Ἰη-
σοῦ. Ἀν λοιπὸν ἦταν πράγματι Ἐκεῖνος κι ὄχι φάντασμα, ὅπως ἀνη-
σύχησαν οἱ μαθηταί, τότε ἦταν πολὺ ἀπλὸ νὰ δώσῃ καὶ στο μαθητὴ
Τοῦ τὴ δύναμι νὰ περπατήσῃ πάνω στο νερό.

Ἐνα δεύτερο στοιχείο, ποὺ συνδέεται στενά με τὸ προηγού-
μενο, εἶναι ἡ τόλμη, ποὺ ἀναπτύσσεται μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐμπι-
στοσύνη. Ἀνάμεσα στο μαθητὴ καὶ στὸν Διδάσκαλο ὑπάρχουν τρι-
κυμισμένα νερά. Ἀλλὰ ἡ ἐσωτερικὴ βεβαιότης τοῦ Πέτρου δὲν ἐξαρ-
τάται ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα. Εἶναι κάτι βαθειὰ ἐσωτερικὸ, προ-
σωπικὸ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο βαρύνει καὶ ἔχει προτεραιότητα δὲν εἶναι ἡ
φουρτούνα, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ποὺ βρίσκεται κοντὰ του. Ἀς ἀ-
γκομαχοῦν τὰ νερά κάτω ἀπ' τὰ πόδια του. Ὅποιος ἀτενίζει σταθερά
τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ὡς κυριάρχου τοῦ σύμπαντος, ὅποιος εἶναι

Κυριακὴ Θ' τοῦ Ματθαίου

έτοιμος να Τον ακολουθήση, να συσταυρωθή με τον Χριστό, είναι σε θέση να συμπεριπατήση πάνω από τις πιο αμφίβολες καταστάσεις, τις πιο αβέβαιες και τις πιο ρευστές· πάνω στα ύδατα.

Ένα τρίτο στοιχείο, είναι ότι ο Πέτρος ζητεί έγκριση, σ υ γ κ α τ ά θ ε σ ι. Δεν λέει, 'Κύριε, άμα είσαι Συ, έρχομαι πάνω στα ύδατα', αλλά «κέλευσόν με προς σε έλθειν επί τὰ ύδατα». 'Δος μου την άδεια·δος μου τη συγκατάθεσί Σου, τη διαταγή να έρθω'. Και τα πιο τολμηρά πνεύματα πρέπει πάντα να ζητούν τη συγκατάθεσι του Χριστού στα σχέδιά τους και να περιμένουν τὸ «έλθè» του Κυρίου. Έτσι δείχνουν ότι όχι απλώς έχουν εμπιστοσύνη στον Χριστό, αλλ' ότι ακόμα είναι ελεύθεροι από την αυτοπεποίθησι, ότι εξαρτούν το παν από Εκείνον, ότι δεν τολμούν να προχωρήσουν χωρίς τη δική Του άδεια.

Το αίτημα του Πέτρου, αν το σταθμίση κανείς με μια στεγνή λογική, δεν φαίνεται ν' ανταποκρίνεται σε μια άμεση ανάγκη. Γιατί να διακινδυνεύση, αφού ο Χριστός προχωρούσε ήδη προς το πλοίο; Ο Κύριος όμως ήξερε καλά ότι στην επιθυμία αυτή υπήρχε μια ειλικρίνεια, ένας αυθορμητισμός. Και χωρίς καθυστέρησι απαντά, «έλθέ». Ο Χριστός δέχεται την έκφρασι της αγάπης των δικών Του, έστω και αν συχνά στις εκδηλώσεις τους αυτές υπάρχουν και άλλα στοιχεία ανακατεμένα. Στο τέλος, κάτω από το βλέμμα Του θα αποκαλυφθούν και τα αδύνατα σημεία και σωστά θα συνειδητοποιηθούν και θα υπερνικηθούν.

Ίλιγγος άτενίζοντας τὰ κύματα.

Τι όμως συνέβη και άλλαξαν στη συνέχεια τα πράγματα; Στην πρώτη περίπτωση ο Πέτρος είχε ένα ζωντανό διάλογο με τον Διδάσκαλο. Άκουσε τον Ιησού να λέη: «θάρρος, εγώ είμαι, μη φοβάσθε». Τότε ο μαθητής τού ζήτησε να πάη κοντά Του. Και τελικά ακούει πάλι τη φωνή του Χριστού· «έλθέ». Όταν όμως αρχίζει να προχωρή, διακόπτεται αυτή η ζωντανή επαφή και αρχίζει ένας παράξενος, μυστικός, σιωπηλός διάλογος με τον ισχυρό άνεμο, με τα στοιχεία της φύσεως. Έτσι το κέντρο του βάρους της προσοχής του μετατοπίζεται προς Τον κίνδυνο, τον οποίο διατρέχει, και η ισορροπία κατα-

Κυριακή Θ' του Ματθαίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 22 - 34)

Ἰὼ καιρῶ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῶ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἔλθειν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπέλαβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῶ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῶ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἐκείνον τον καιρόν, ο Ἰησοῦς ἀνάγκασε τους μαθητὰς νὰ μπουν εἰς τὸ πλοιάριον καὶ νὰ πάνε πρὶν ἀπ' αὐτόν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως ὅτου διαλύσῃ τὸν κόσμον. Καὶ ἀφοῦ διέλυσε τὸν κόσμον, ἀνέβηκε εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῆ μόνος του. Ὄταν δε εβράδυνασε, ἦτο ἐκεῖ μόνος. Τὸ πλοιάριον εὐρίσκετο ἤδη εἰς τὸ μέσον τῆς λίμνης καὶ ἐπάλαιε με τὰ κύματα, διότι ὁ ἄνεμος ἦτο ἀντίθετος. Κατὰ τὴν τετάρτην δε νυκτερινὴν βάρδια ἦλθε εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς περπατώντας ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ μαθηταί, ὅταν τὸν εἶδαν νὰ περπατῆ ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐταράχθησαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι φάντασμα καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοὺς ἐφώναζαν. Ἀμέσως τοὺς ἐμίλησε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε, «Ἐχετε θάρρος, ἐγὼ εἰμαι· μὴ φοβάσθε». Τότε τοῦ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, «Κύριε, εἴαν εἶσαι σὺ, τότε δώσε μου διαταγὴν νὰ ἔλθω σ' ἐσὲ ἐπάνω στα νερά». Ἐκεῖνος δε εἶπε, «Ἐλα». Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος κατέβηκε ἀπὸ τὸ πλοιάριον, ἄρχισε νὰ περπατῆ ἐπάνω στα νερά, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐβλέπε τὸν ἄνεμον δυνατὸν ἐφοβήθηκε, καὶ ἐπειδὴ ἄρχισε νὰ βυθίζεται, ἐφώναξε, «Κύριε, σῶσε με». Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀπλωσε τὸ χέρι, τὸν ἐπιάσε καὶ τοῦ λέγει, «Ὀλιγόπιστε, γιατί ἐδίστασες;». Καὶ ὅταν ἀνέβηκαν εἰς τὸ πλοιάριον, ἔπαυσε ὁ ἄνεμος. Ἐκεῖνοι που ἦσαν εἰς τὸ πλοιάριον τὸν προσκύνησαν καὶ τοῦ εἶπαν: «Ἀληθινά εἶσαι Θεοῦ Υἱός». Καὶ ἀφοῦ διέσχισαν τὴν λίμνην, ἦλθαν καὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Γεννησαρέτ. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, ἐκδ. Ἀπ. Διακονίας)

Κυριακὴ Θ' τοῦ Ματθαίου

στρέφεται. Στη συνέχεια αρχίζει να τρικλίζει και να καταποντίζεται. Το στοιχείο του ανέμου κι ο εαυτός του υπήρχαν και πριν, αλλά πάνω απ' αυτά δέσποζε κάτι άλλο, που γαλήνευε τα πάντα: Ο Χριστός. Όταν έπαψε να κυριαρχεί # μορφή Του, τότε χάθηκε # βεβαιότης και # ισορροπία.

Χωρίς καλά-καλά να το καταλαβαίνουμε, ολισθαίνουμε κι εμείς συχνά από την ολόψυχη ενατένισι του Χριστού στην προσήλωσι στις εξωτερικές δυσκολίες, διακόπτοντας έτσι τον ζωντανό διάλογο με τον ζώντα Θεό και αρχίζοντας μια παράδοξη συνομιλία με τις εξωτερικές συνθήκες και δυσκολίες. Στις συζητήσεις μας ξοδεύουμε ώρες πολλές για να περιγράψουμε τον άνεμο και τα κύματα της εποχής μας, ενώ αφιερώνουμε ελάχιστες στιγμές για να εκφράσουμε τον πόθο μας και την εμπιστοσύνη μας στον Κύριο. Κι όταν είμαστε μόνοι, χάνουμε χρόνο πολύ αναλογιζόμενοι τους κινδύνους που δημιουργεί στην προσωπική μας ζωή και ασφάλεια η τρικυμία, ενώ μένουμε νωθροί προκειμένου ν' ανοίξουμε έναν αληθινό διάλογο με τον Χριστό – ακούγοντας τη φωνή Του από την Αγία Γραφή κι αναφέροντάς Του με απλό και αυθόρμητο τρόπο τις ανησυχίες και τις σκέψεις μας. Έτσι το οπτικό μας πεδίο είναι **το έματό άνεμο**. Τι το παράδοξο τότε, αδελφοί μου, ότι και η ψυχή μας είναι **το έματό Τρικυμία**;

Παύοντας ν' ατενίζουμε τον Χριστό αναδιπλωνόμαστε στον εαυτό μας και μ' έναν παράδοξο τρόπο διεξίρεται **το ένδοξο της αυτοσυντήρησης**. Από την τολμηρή αναζήτησι του Χριστού γλιστράμε στην ανησυχία για την ασφάλεια του εαυτού μας. Αντί να στηρίζουμε τα βήματά μας στην υπερφυσική Του δύναμι, σκεπτόμαστε κυρίως τον εαυτό μας και την αδυναμία μας. Από την ενατένισι του υπερφυσικού πέφτουμε στο φόβο του φυσικού και αρχίζει ο καταποντισμός.

Αλλ' ο Πέτρος δεν αφέθηκε να τον ρουφήξουν τα κύματα. Στην κρίσιμη στιγμή κινητοποιήθηκε και πάλι ο ναρκωμένος μηχανισμός πίστεως, και κραύγασε: «Κύριε, σῶσόν με!». Αυτή η κραυγή συμπυκνώνει τα αισθήματα συντριβής, μετανοίας, κι ανοίγει πάλι το δρόμο προς τον Χριστό. Έτσι ξαναρχίζει ο ζωντανός διάλογος με τον Σωτήρα μας. Και κάτι περισσότερο: Αρχίζει μια επικοινωνία, που καταλήγει σε μια επαφή. «Αμέσως ο Ιησούς άπλωσε το χέρι, τον έπιασε και του λέει: Ολιγόπιστε, γιατί εδίστασες;».

Κυριακή Θ' του Ματθαίου

Κi αυτή την ώρα που προσέχουμε στο λόγο του Θεού, απλώνει μυστικά το χέρι Του, για να μας βγάλει από τον ίλιγγο των σκέψεων και των ανησυχιών μας, να αποσπάσει την προσοχή μας από τον εαυτό μας και τα στοιχεία του κόσμου και να την στρέψει προς την παντοδύναμη παρουσία Του. Έτσι, παρά τον ήχο του ισχυρού ανέμου, που εξακολουθεί να σφυρίζη στ' αυτιά μας, αν προσέξω κανείς θα νοιώσει το βλέμμα Του να μας αγκαλιάζει με στοργή και να μας επιπλήττει: «Ολιγόπιστε, εις τί ἐδίστασας;».

Αναστασίου Γιαννουλάτου, Αρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας, από τον τόμο ΚΣΤ' Φωνή Κυρίου έτος 1978, σελ. 133 - 135, έκδ. Απ. Διακονίας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Κατά την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου *θα λίνεϊαι* στο Ναό μας κάθε απόγευμα **εσπερινός & παράκληση (6:30 - 8:00)**. Παράκληση *δε θα γίνεται το Σάββατο*, καθώς και την παραμονή των εορτών της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

2) ☩ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Λ. ☩

Η Ένοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ναού μας διοργανώνει Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή **στὴν Ι. Μονή Ευαγγελισμού Της Θεοτόκου και Ἁγίου Εφραίμ στὴ Νέα Μάκρη**, τη Δευτέρα 3 Αυγούστου 2015. Ώρα αναχώρησης 4:00 μ.μ. από τον Ἅγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 10 €.

3) Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ Σ ΤΟ ΠΟΡΤΟ ΡΑΦΤΗ

Τὴν Τρίτῃ 4 Αυγούστου 2015, στο παρεκκλήσιο της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Πόρτο Ράφτη θα χοροστατήσει **στὴν παράκληση (7:00 μ.μ. - 8:00 μ.μ.)** ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Νικόλαος.

4) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ Σ ΤΗ ΧΑΜΟΛΙΑ

Τετάρτη 5 Αυγούστου 2015, **7:00μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός.** ☩
Πέμπτη 6 Αυγούστου 2015, **7:00π.μ. Ὁρθρος & Πανηγυρική Θ. Λειτουργία.** ☩

5) ☩ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ☩

Πέμπτη 6 Αυγούστου 2015, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου & Ι. Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήρος **στὶς Κατασκηνώσεις Χαμολίας 7:00π.μ.**

Σάββατο 8 Αυγούστου 2015, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου **7:00π.μ.**

6) ☩☩☩ ΙΕΡΟ ΞΥΧΕΛΑΙΟ ☩☩☩

Την Τετάρτη 12 Αυγούστου 2015 στο Ναό μας, στις 5:30 μ.μ. Εσπερινός, 6:00 μ.μ. **ιερό Ξυχέλαιο** και στις 7:00 μ.μ. Παράκληση.